

[Johannes Hansen.]

år har været gældende. Spørgsmålet er rejst af de private banker. Det er drøftet med nationalbanken og bankspektøren, der er enige i, at det under de rådende pengeforhold ikke for tiden vil være rimeligt at lade de pågældende i banklovens § 7 og § 13 givne regler få fuld virkning, og under hensyn hertil er lovforslaget udarbejdet. Den højtærede handelsminister har i den skriftlige fremsættelse udtalt ønsket om, at lovforslaget må blive gennemført inden udgangen af januar; det vil mit parti gerne medvirke til at imødekomme, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor støtte til en hurtig og velvillig behandling af lovforslaget.

Villemoes: Det er rigtigt, som det allerede er sagt, og som der også står i den skriftlige fremsættelse, at her er et sted, hvor lovgivningen bliver nødsaget til, eller hvor det i hvert fald vil været praktisk, at lovgivningen tager affære. De private banker har gjort opmærksom på, at den midlertidige lov af 1943 er trådt ud af kraft ved udgangen af sidste år, og derved faldt også bestemmelserne om forholdet mellem en banks egenkapital og dens gæld og garantiforpligtelser bort, og som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har såvel nationalbanken som bankspektør Eken fundet det rimeligt, at disse bestemmelser i banklovens §§ 7 og 13 after får virkning. Adskillige banker har haft svært ved at opfylde forskrifterne om forholdet mellem deres egenkapital og forpligtelser, men de er alligevel meget tilbage for en udvidelse af aktiekapitalen. Efter min mening er det heller ikke særlig sundt, hvis vi får altfor oppustede selskaber her i vort land. Man havde vel nok visse steder kunnet udvide aktiekapitalen, hvis man havde villet det, men man har altså holdt noget igen, vel også ud fra den betragtning, at bankernes balancer kan tænkes at ville gå ned, når vi får besættelsestiden mere på afstand. Det er imidlertid ikke sket indtil denne dag, og det er vel hovedgrunden til, at dette lovforslag fremkommer. Jeg forstår ligesom den foregående ærede ordfører, at det ville være vigtigt, og at den højtærede handelsminister ville sætte pris på, om vi kunne gøre dette lovforslag hurtigt færdigt fra rigsdagens side, allerhelst i løbet af denne måned. Vi for vort vedkommende har ingen ophævelser at gøre, men det er jo ikke vor sag, hvorledes loven skal fremmes; der er ikke mange dage til udgangen af måneden, og det skal jo gen-

nemgå tre behandlinger her ligesom i det andet høje ting. Men ved udgangen af januar kommer bankernes første månedsbalancer frem efter den gældende midlertidige lovs udløb, og derfor er jeg enig i, at det ville være rart, om man fik disse ting, om jeg så må sige, ført à jour, eller i hvert fald ordnet det sådan, at det ikke bliver nødvendigt at dispensere. Jeg ved vel, at bankerne har et halvt år til at få deres ting ordnet, men jeg vil tro, at den foreslåede lov vil kunne hjælpe dem. Når der er kommet en sådan indstilling fra hele bankverdenen til os, og vi ikke kan se, at der er nogen større grund til at gå imod den, mener jeg derfor, at det vil være rigtigt at imødekomme den. Den foreslåede ordning er som allerede nævnt kun beregnet at skulle gælde for 2 år, nemlig i 1950 og 1951; løbetiden er altså begrænset til disse 2 år. Derfor er lovforslaget overskueligt, og vi kan for vort vedkommende gå med til at vende tilbage til de forhold, vi havde før den 31. december 1949.

På venstres vegne anbefaler jeg lovforslaget til videre fremme.

Foss: Når der absolut skal siges noget om dette lovforslag, kunne jeg tænke mig at benytte lejligheden til at sige, at vi efter denne krig og under denne krig har set, at bankerne har ført en forsigtig politik, og man kan vel sige, at der er en almindelig tillid til vort bankvæsen, som det ledes i øjeblikket. Og hvis jeg skulle gøre endnu en bemærkning, skulle det være, at man undrer sig lidt over, at man ikke har kunnet forudse behovet for denne lov, da man ophævede bankernes pengebindingsregler. Men iøvrigt er lovforslaget allerede motiveret tilstrækkeligt, så jeg skal nøjes med at sige, at mit parti tiltræder.

Oluf Johansen: Igennem en del år har vi haft en midlertidig bestemmelse med hensyn til banker. Forholdene har været ekstraordinære, og man må vel gå ud fra som en given ting, at i ekstraordinære tider kræves der ekstraordinære bestemmelser, bestemmelser, der på en eller anden måde afviger fra det normale. Man prøver nu at lægge en linie bort fra det ekstraordinære. Ved udgangen af 1949 trådte de midlertidige bestemmelser vedrørende banker ud af kraft, og følgerne er blevet nogle vanskeligheder, som nødvendiggør nærværende forslag. Mit parti erkender, at forholdene ikke helt kan anses for nor-